

■ Spyroyla Sfictou og Alexandros Evangelatos

Ved: Grete Tange

Bag disse navne skjuler sig de mennesker, som jeg denne gang har talt med, efter at de i snart tre år har boet i Grønbjerg. De kommer fra Grækenland, og de er i gang med at lære dansk, men selve samtalen foregår på engelsk, da de begge mener, at de bedre kan udtrykke sig på det sprog.

Jeg blev beværtet med kaffe og græske ”søde sager”, som smagte vældig godt. Det var noget, som de havde haft med hjemmefra, da de havde været på ferie dernede her i sommer. Det var ting, som man købte, og som man ikke selv kunne lave, men Spyroyla fortæller, at hun selv laver en slags kager, som smager næsten ligesådan som den ene slags.

Spyroyla fortæller først om sig selv:

Baggrund:

Jeg er 37 år gammel, og jeg er født og op-

vokset i Athen, hvor min mor og min bror stadig bor. Min far og min ældre bror er begge døde. Min mor har været på besøg heroppe, og hun synes også, at det er dejligt her, men hun og min anden bror bliver i Grækenland, for han har job, og han har købt et hus, som han er ved at gøre i stand.

Skolegang og –system:

”Jeg har gået i skole, som man gør i Grækenland: Man går først i børnehave fra man er tre til seks år. Fra seks år til 12 går man i ”folkeskole”, og derefter tre år i gymnasium. Derpå kan man gå på teknisk skole eller high school, hvorefter man kan gå på universitet. Der er gratis undervisning på de ovennævnte skoler, men går man på privat universitet, som man også kan, må man betale. Jeg havde lyst til at gå på det offentlige universitet, efter at jeg var færdig med high



Christos Angelos (10 mdr.) sidder ved sin far, Alex, medens George Solon (3 år) sidder sammen med sin mor Spyroyla.

school, fordi jeg gerne havde uddannet mig indenfor gymnastik. Jeg kom imidlertid ikke ind, hvorfor jeg blot begyndte at arbejde, og det har jeg gjort siden. Jeg arbejdede i en butik, hvor vi solgte børnetøj, men da jeg blev gravid, kunne de ikke afskedige mig, og så blev de umulige at være ved, og derfor besluttede vi at starte på noget helt nyt. Man behøver ikke nogen uddannelse for at komme i forretning, men det er en god ide at kunne lidt engelsk, for der kommer mange turister.

Hvorfor Grønbjerg:

Vi kom til Grønbjerg, fordi Grækenland er i krise, og lønningerne er så små, at man ikke kan leve af dem, hvis det i det hele taget er muligt at få et job. Da vi rejste fra Grækenland var mulighederne små, og i de seneste tre år er det ikke blevet bedre. Jeg var gravid, og det var ikke muligt at få et andet job, og det kan være vanskeligt at få råd til at opdrage et barn i mit hjemland, derfor rejste vi. For os blev det en ny begyndelse.

Her fik vi fik vort første barn, en dreng, som nu er tre år gammel. Han hedder George Solon, (opkaldt efter min far og bror) og han har fået en lillebror: Christos Angelos, (opkaldt efter Alex' forældre) som er 10 måneder. Hvis vi havde været hjemme i Grækenland, havde vi slet ikke været i stand til at klare at have 2 børn.

De går i dagpleje hos Erna, og det er de og vi meget, meget glade for, for hun er som en bedstemor for dem."

Nu tager Alexandros - Alex - over:

Baggrund:

"Jeg er 27 år gammel, og jeg er også født i Athen. Jeg har en bror i Athen, og jeg har også mine forældre. De er skilt, og så har jeg også en bedstemor. Jeg har en stor familie, for på min mors side er der mange søskende. Dem savner jeg, og jeg savner også mine venner, som jeg har haft fra barnsben.

Jeg har det samme navn, som den kendte græske kong Alexander den store, som regerede over Persien, Ægypten, Iran, Syrien, Tyrkiet og hele den græske halvø. I Grækenland var der store regenter og store tænkere, og man siger nu, at Grækenland gav lyset til

Verden, og nu står det selv tilbage i mørket, og vi har en historie, men ingen fremtid. (det er en vittighed).

Jeg har gået i skole ligesom min kone, men de tre sidste år gik jeg om aftenen og arbejdede om dagen. Efter endt skolegang begyndte jeg straks at arbejde, for mine forældre have ingen mulighed for at hjælpe mig til en videre uddannelse, så allerede nu har jeg arbejdet i 12 år. Lige før vi rejste, var jeg heldig at få ansættelse ved et EU finansieret selskab, hvor man de første to måneder skulle på kursus, hvorefter man ville få job. Jeg kom i gang og skulle oppebære 800 euro de to første måneder og 1400 i de sidste fire, men lønnen blev udbetalt med tre måneders forsinkelse, så det kunne jeg ikke nøjes med.

Starten i Danmark:

Derfor var jeg parat, da en fyr, som vi kendte foreslog mig, at jeg skulle komme til Danmark. Han havde været her i to år. Han havde et bosted, hvor jeg også kunne bo, mens jeg søgte arbejde her. Det skete i februar 2014. Efter halvanden måneds søgning fandt jeg et job hos Bjarne og Marianne Hansen, Algade 73, hvor jeg skulle malke, og hvor jeg kunne bo. Vi underskrev en kontrakt for ni måneder. Det var et godt job, og i juni kom Spyroyla hertil, og hun boede hos min kontakt, men efter to måneder forsvandt kontakten fuldstændig og efterlod hende og George uden tag over hovedet og uden at have betalt husleje. Så stod vi der, men heldigvis var Bjarne og Marianne meget hjælpsomme. De sørgede for, at vi ikke kom til at betale den husleje, som han havde "glemt", og derefter hjalp de os med at finde en campingvogn, som vi boede i ude på deres gård i to måneder. Det er vi dem dybt taknemmelige for.

Videre forløb:

Da de to måneder var gået, fik vi heldigvis tilbudt den lejlighed, som vi nu bor i her i den gamle kro, og vi har ca. 80 kvadratmeter. Vi har køkken-alrum, toilet, soveværelse og en lille have. Den er vi meget glade for.

Da min kontrakt med Bjarne var udløbet, havde jeg ikke job i en måned, og den benyttede jeg til at gå på skole, men så ringede

Henrik Sundgaard fra Ørnhøj og spurgte, om jeg ville have job hos ham. Det ville jeg gerne, og jeg er stadigvæk ansat hos ham. Jeg malker køerne, og jeg møder hver morgen kl. tre. Så har jeg fri kl. ni, og så vender jeg tilbage om eftermiddagen for at malke igen. Jeg arbejder mange timer, men jeg er meget glad for at være der, og Henrik er utroligt hjælpsom, hvis jeg har nogle problemer, som jeg ikke selv kan klare. Det eneste minus er, at jeg ikke har tid til at gå i skole, så jeg kan lære noget dansk. Men det gør Spyroyla i Skjern, så hun begynder at forstå en hel del. Dansk er imidlertid vanskeligt, for I udtaler ordene helt forskelligt fra, hvordan I skriver dem. Grammatikken er også svær, men vi prøver. Vi tror, at drengene snart vil lære det danske, og vi sendte dem i dagpleje, for at det skulle være nemmere. Der er mange problemer forbundet med at

komme til et andet land, men vi har kun mødt venlighed og hjælpsomhed her, og det kan vi ikke takke nok for.

Fritid:

Fritid har vi ikke meget af, men jeg kan godt lide at spille guitar, så når der bliver mulighed for det, vil jeg gerne prøve. Jeg har imidlertid ikke min guitar heroppe endnu. Jeg kan også jonglere, men jeg har ikke mit grej her, så jeg kan ikke vise det endnu.

Vi agter at blive i Grønbjerg, for folk i byen er venlige. De hilser, og vi føler os hjemme. Vi skylder meget stor tak til alle dem, som på forskellig vis har hjulpet os. Den vil vi gerne udtrykke her!"

Med denne hilsen til beboerne i Grønbjerg takker jeg for meget venlig modtagelse og god hyggesnak. ■

Kære Grønbjergboere

Hjertelig tak til alle, som var med til at gøre vores bryllup til en mindeværdig festdag.

Tak for gaver, æresport, flag og gode ønsker.

Tak til jer, som fyldte og pyntede kirken og sang sammen med os, så det var en fryd!

Hans Jørgen og Bodil i præstegården

Menighedsrådsvalg 2016

Menighedsrådet er din lokale kirkes ledelse.

Stil op som kandidat – eller kom og vær med til at vælge et nyt menighedsråd.

Mød op tirsdag den 13. september

**Nørre Omme Sogn
Konfirmandstuen på Frydendalsvej i
Grønbjerg, 6971 Spjald, kl. 19.00**